यदूर्ध्वस्तिष्ठाद्रविणेह धत्तात्। यद्वा क्षयो मातुरस्या उपस्थे" इति। हे 'वनस्पते' वनस्पतिविकारयूप 'देवयन्तः' देवानिच्छन्तः ऋत्विजः, 'दैव्येन' देवयोग्येन, 'मधुना' मधुरेणाज्येन, 'अध्वरे' यागे, 'त्वा' त्वाम्, 'अञ्जन्ति' अलङ्कुर्वन्ति। 'यत्' यस्मात् कारणात्, 'ऊर्ध्वस्तिष्ठात्' उच्छ्रितः स्थास्यसि। 'इह' कर्मणि, 'द्रविणा' धनानि, 'धत्तात्' सम्पादयिष्यसि, 'यद्वा' यस्माच्च कारणात्, 'अस्या मातुः' श्रेयसां निर्मात्र्या वेदेः, 'उपस्थे' पार्श्वस्थिते देशे, 'क्षयः' तव निवासो भविष्यति। तस्मात् कारणात् तद्योग्यतायै त्वां यजन्तीति पूर्वत्रान्वयः। यूपा याज्यमानायानुब्रूहीत्येवमध्वर्युणा प्रेषिते होता एतामृचमनुब्रूयात्॥

अथ यूपायोच्छ्रीयमाणायानुब्रूहीत्येवं प्रेषिते होत्रा या ऋचः पञ्चानुवक्तव्याः, तासां मध्ये प्रथमामाह। "उच्छ्रयस्व वनस्पते। वर्ष्मन् पृथिव्या अधि। सुमीतिमीयमानः। वर्चोधा यज्ञवाहसे" इति। हे 'वनस्पते' यूप, त्वं 'पृथिव्याः', सम्बन्धि 'वर्ष्मन्' प्रधानभूते अस्मिन् देशे, 'अधि' उपरि, 'उच्छ्रयस्व' उत्तिष्ठ। कीदृशस्त्वं 'सुमीत्या' शोभनेन प्रक्षेपेण स्थापनेन, 'मीयमानः' स्थाप्यमानः, 'यज्ञवाहसे' यज्ञनिर्वाहकाय, यजमानाय 'वर्चोधाः' वर्चसः दीप्तेर्द्धारा सम्पादयिता॥

अथ द्वितीयामाह। "समिद्धस्य श्रयमाणः पुरस्तात्। ब्रह्म वन्वानो अजरꣳसुवीरं। आरे अस्मदमतिं बाधमानः।